

การรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน : ผลต่อการรับรู้และความร่วมมือของ ผู้ประกอบการชายหาดบางแสน

มณฑิรา จรรยาภรณ์พงษ์ (พย.บ.)¹ ณรงค์ชัย คุณปลื้ม (บธ.ม.)¹ อลิสรดา วงศ์สุทธิเลิศ (พ.บ.)²
วัลลภ ใจดี (ปร.ด.)³ พัชณา เอ็งบริบูรณ์พงศ์ ใจดี (ส.ด.)³

¹ เทศบาลเมืองแสนสุข ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

² คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

³ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

บทนำ การดำเนินงานตามโครงการชายหาดปลอดบุหรี่ถือว่าเป็นการทำงานที่ทำให้เกิดสุขภาวะของประชาชนที่อยู่ในบริเวณชายหาดและปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทั้งนี้ผู้ประกอบการถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานดังกล่าวประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจการรับรู้และความร่วมมือของผู้ประกอบการชายหาดบางแสนหลังการรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน

วิธีการศึกษา การศึกษาแบบเชิงสำรวจผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสน จำนวน 293 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญโดยผู้เข้าร่วมโครงการตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ การศึกษาแบ่งเป็น 2 ระยะ คือระยะก่อนการรณรงค์ (เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2561) และระยะหลังการรณรงค์ (เดือนมีนาคมถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2561) เครื่องมือในการศึกษาคือแบบสอบถามชนิด application google form โดยผู้เข้าร่วมโครงการสามารถทำแบบสอบถามโดยสแกนรหัสคิวอาร์ รายงานข้อมูลด้วยความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษา หลังการรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนพบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการรับรู้ว่าการห้ามสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนเป็นชายหาดปลอดบุหรี่และรับรู้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการห้ามสูบบุหรี่อยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) ผู้เข้าร่วมโครงการให้ความร่วมมือไม่สูบบุหรี่ทุกครั้งเมื่อพบเห็นป้ายเขตปลอดบุหรี่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 50.0 เป็นร้อยละ 79.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.028$) และสูบบุหรี่ในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ที่กำหนดเท่านั้นเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 60.0 เป็นร้อยละ 86.2 ผู้เข้าร่วมโครงการเพิกเฉยเมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาดลดลงจากร้อยละ 48.5 เป็นร้อยละ 16.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.000$) โดยวิธีการที่ผู้เข้าร่วมโครงการเลือกใช้มากที่สุดคือแนะนำให้ผู้สูบบุหรี่ดูป้ายประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 74.2) วิธีการประชาสัมพันธ์ที่ได้ผลมากที่สุดสองอันดับแรกคือ การประกาศเสียงตามสาย (ร้อยละ 85.3) และกิจกรรมการเดินรณรงค์ (ร้อยละ 83.7)

สรุป ผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนรับรู้กฎหมายการห้ามสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนเพิ่มขึ้นหลังการรณรงค์ การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านการประกาศเสียงตามสายและการจัดกิจกรรมเดินรณรงค์เป็นกลยุทธ์หลักของเทศบาลเมืองแสนสุขที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ การรับรู้ ความร่วมมือ การห้ามสูบบุหรี่ ผู้ประกอบการ

ผู้พิมพ์ที่รับผิดชอบ

มณฑิรา จรรยาภรณ์พงษ์

เทศบาลเมืองแสนสุข ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย

E-mail: montiracharn@gmail.com

วันที่รับบทความ : ตุลาคม 2562

วันที่ตอบรับบทความ : เมษายน 2563

A smoke-free Bangsaen beach: Impacts and perceptions of complying with anti-smoking laws by Bangsaen beach entrepreneurs

Montira Charnyapornpong (B.N.S.)¹, Narongchai Khunpluem (M.B.A.)¹, Alisara Wongsuthilert (M.D.)², Wanlop Jaidee (Ph.D.)³ and Patchana Hengboriboonpong Jaidee (Dr.P.H.)³

¹ Saensuk Municipality, Chonburi, Thailand

² Faculty of Medicine, Burapha University, Chonburi, Thailand

³ Faculty of Public Health, Burapha University, Chonburi, Thailand

Abstract

Introduction The implementation of the smoke-free beach is considered to be a good work for both the healthy people who living on the beach and the environment improvement to be suitable for being a healthy tourist area. Entrepreneurs are the important person group that will make the successful operation.

Objective To survey the perception and compliance of Bangsaen beach entrepreneurs after a smoke-free campaign at Bangsaen beach.

Methods The survey studied 293 Bangsaen beach capitalists through random sampling. The participants voluntarily responded to the study's questionnaire. The study was divided into 2 phases, namely a pre-phase (January to February 2018) and a post-campaign period (March to August 2018). The tool of this study was a Google application questionnaire form, in which participants could access via the QR code. The data was analyzed by using descriptive statistics.

Results After a smoke-free campaign at Bangsaen beach, the participants perceived that Bangsaen Beach was a non-smoking beach. The perception of laws related to banning smoking at the beach were very good (80% and above). Participants did not smoke within the presence of no-smoking signs – an increase from 50.0% to 79.3%, with statistical significance ($p = 0.028$). Furthermore, participants increasingly utilized designated smoking areas up from 60.0% to 86.2%. The two most effective methods of raising awareness of anti-smoking laws were voice announcements (85.3%) and campaign activities (83.7%).

Conclusions Bangsaen beach entrepreneurs increasingly perceived the smoking prohibitions throughout the beach after the campaign. As a result, enforcing the legal aspects of prohibiting smoking at the beach through voice announcements and campaign activities are the main strategies of the Saensuk Municipality to help Bangsaen beach entrepreneurs comply with the law.

Keywords Perception, Compliance, Smoking bans, Entrepreneur

Correspondance author Montira Charnyapornpong

Saensuk Municipality, Saensuk Subdistrict, Chonburi, Thailand

E-mail: montiracharn@gmail.com

Revised Date : October 2019

Accepted Date : April 2020

อ้างอิง

มณฑิรา จรรยาภรณ์พงษ์, ณรงค์ชัย คุณปลื้ม, อลิสรา วงศ์สุทธิเลิศ, วัลลภ ใจดี, พัชณา เฮ้งบริบูรณ์พงศ์. การรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน: ผลต่อการรับรู้และความร่วมมือของผู้ประกอบการชายหาดบางแสน. บูรพาเวชสาร. 2063; 7(1): 63-75.

Citation

Charnyapornpong M, Khunpluem N, Wongsuthilert A, Jaidee W, Jaidee PH. A smoke-free Bangsaen beach: Impacts and perceptions of complying with anti-smoking laws by Bangsaen beach entrepreneurs. BJM 2020; 7(1): 63-75.

บทนำ

ชายหาดบางแสน ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดชลบุรี เนื่องจากเป็นชายหาดที่สวยงาม มีความยาวประมาณ 2.5 กิโลเมตร มีเตียงผ้าใบและทิวต้นมะพร้าวเป็นเอกลักษณ์ และสามารถเล่นน้ำทะเลได้ตลอดทั้งปี¹ ชายหาดบางแสนยังมีการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบครบวงจร ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนเป็นจำนวนมาก² แต่ผลการสำรวจของศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยฝั่งตะวันออก วันที่ 12 เดือนตุลาคม พ.ศ.2560 พบว่าสภาพแวดล้อมของชายหาดบางแสนมีขยะเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกันบูหรี่ ไฟแช็ก และซองบูหรี่บริเวณหาดทราย จากการสำรวจพบจำนวนกันบูหรี่เฉลี่ย 0.62 ชิ้นต่อตารางเมตรตลอดชายหาด³ นอกจากนี้ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การสูบบุหรี่บริเวณชายหาด ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่อยู่ในบริเวณนั้นหรือที่เรียกกันว่า ภัยจากควันบูหรี่มือสอง (harm of secondhand cigarette smoke) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ออกคำสั่งคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาศัยความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ.2558 เพื่อคุ้มครองและบริหารพื้นที่ชายหาดมิให้ได้รับความเสียหายจากการสูบบุหรี่และการทิ้งกันบูหรี่ที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศบริเวณชายฝั่งและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการบริเวณชายหาด คำสั่งนี้ได้ประกาศให้ชายหาดนำร่องทั้ง 24 แห่งจาก 15 จังหวัดให้เป็นชายหาดปลอดบูหรี่ และชายหาดบางแสนเป็น 1 ใน 24 ชายหาดนำร่องดังกล่าว โดยคำสั่งครอบคลุมหาดทรายตลอดแนวชายหาดบางแสนจรดลงไปในทะเล⁴ ชายหาดบางแสนยังเป็นพื้นที่สาธารณะที่เป็นเขตปลอดบูหรี่ตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560 พระราชบัญญัตินี้คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยกำหนดให้ผู้ที่

สูบบุหรี่ต้องสูบในบริเวณที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น³ เพื่อตอบรับกับนโยบายและข้อกำหนดข้างต้น งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ฝ่ายส่งเสริมการอนามัย กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองแสนสุข จึงพัฒนาโครงการชายหาดปลอดบูหรี่ขึ้นในปี พ.ศ. 2560 และในวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2561 เป็นวันที่เทศบาลเมืองแสนสุขประกาศให้ชายหาดบางแสนเป็นเขตปลอดบูหรี่ตามกฎหมายอย่างเป็นทางการ (kick off day) นอกจากกิจกรรมการรณรงค์ เทศบาลเมืองแสนสุขได้ดำเนินการเพื่อให้ชายหาดบางแสนปลอดบูหรี่ในหลากหลายด้าน เช่น การจัดพื้นที่เขตปลอดบูหรี่และผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน การติดป้ายเขตปลอดบูหรี่ การติดป้ายประชาสัมพันธ์เรื่องกฎหมาย การห้ามสูบบุหรี่บริเวณชายหาด และการประชาสัมพันธ์โครงการชายหาดปลอดบูหรี่ผ่านเสียงตามสาย เป็นต้น

จึงถือว่าผู้ประกอบการชายหาดบางแสนเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการชายหาดปลอดบูหรี่ เพราะผู้ประกอบการใช้ระยะเวลาในการประกอบอาชีพและทำกิจกรรมต่างๆ บริเวณพื้นที่ชายหาดบางแสนยาวนานกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวและกลุ่มประชากรอื่นๆ หากผู้ประกอบการชายหาดรับรู้เรื่องโครงการชายหาดปลอดบูหรี่ รับทราบมาตรการด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับทราบสิทธิการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ จะช่วยให้การรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการรับรู้และความร่วมมือของผู้ประกอบการชายหาดบางแสนหลังการรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมการรณรงค์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบเชิงสำรวจ (survey study) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก

สูตรของ Cochran⁵ ซึ่งมีประชากรที่เป็นผู้ประกอบการ บริเวณชายหาดบางแสน จำนวน 1,200 ราย (ตามทะเบียนใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ (ชายหาดบางแสน) เทศบาลเมืองแสนสุข, 2561) ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้จำหน่ายสินค้า ผู้ให้บริการ ผู้ปรุง/ ผู้ประกอบอาหาร รวมถึงตัวแทนหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ซึ่งจำหน่ายสินค้าในพื้นที่ผ่อนผันในที่สาธารณะชายหาดบางแสน) กำหนดค่าสัดส่วนของเหตุการณ์ที่สนใจเป็น 0.5 และใช้ช่วงความเชื่อมั่นของการประมาณค่าที่ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 293 ราย จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ตามความสมัครใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ทีมวิจัยดำเนินการสุ่มสำรวจผู้ประกอบการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการรณรงค์ (เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2561) จำนวน 103 ราย และระยะหลังการรณรงค์ (เดือนมีนาคมถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2561) จำนวน 190 ราย รวมทั้งสิ้นจำนวน 293 ราย การศึกษานี้ได้ผ่านการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่ 25/2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามผ่าน application google form ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลของผู้ประกอบการ 4 ส่วนคือ คุณลักษณะพื้นฐาน ผลการรับรู้ของผู้ประกอบการเรื่องการรณรงค์ดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน ความร่วมมือของผู้ประกอบการเรื่องดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดและความร่วมมือเมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประชาสัมพันธ์โครงการผ่านการติดป้ายประชาสัมพันธ์และระหว่างการเดินทางรณรงค์ดสูบบุหรี่ในบริเวณชายหาดบางแสน โดยผู้ประกอบการที่สนใจตอบแบบสอบถามสามารถสแกนรหัสคิวอาร์ (Quick response code : QR code) ที่ปรากฏอยู่ในป้ายประชาสัมพันธ์และสามารถตอบแบบประเมิน

ด้วยตนเอง จากนั้นผู้ช่วยวิจัยจะนำข้อมูลที่บันทึกในโปรแกรมสำเร็จรูปในคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลคุณลักษณะพื้นฐานของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี (ร้อยละ 28.0) รองลงมาคือช่วงอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 24.2) และอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 24.2) ตามลำดับ จำนวนเพศหญิง (ร้อยละ 58.4) มากกว่าเพศชาย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่สมรสแล้ว (ร้อยละ 64.2) เรียนจบระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 47.1) และประกอบกิจการรวมขายอาหาร (ร้อยละ 36.4)

ผลวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการหลังดำเนินกิจกรรมรณรงค์ดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนพบว่า ผู้ประกอบการรับรู้ประเด็นด้านสิทธิตามกฎหมายในหัวข้อ “ผู้สูบบุหรี่ควรสูบในบริเวณที่กำหนดเพื่อปกป้องสุขภาพของผู้อื่น” (ร้อยละ 98.4) และ “หากต้องการสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน ท่านต้องสูบบุหรี่ในพื้นที่ที่จัดไว้ให้เท่านั้น” (ร้อยละ 98.4) อยู่ในระดับดีมาก ส่วนการรับรู้เรื่องพื้นที่เขตปลอดบุหรี่พบว่า ผู้ประกอบการรับรู้ว่ายหาดสาธารณะทุกแห่งเป็นเขตปลอดบุหรี่ (ร้อยละ 99.0) ซึ่งดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ 81.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.040$) ชายหาดบางแสนเป็นเขตปลอดบุหรี่ (ร้อยละ 95.3) ซึ่งดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ 87.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.014$) และรับรู้เรื่องบทลงโทษจากการไม่ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายตาม และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560 ที่รู้ว่าหากท่านสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ท่านต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (ร้อยละ 89.0) ซึ่งดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ 76.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.005$) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 คุณลักษณะพื้นฐานของผู้ประกอบการชายหาดบางแสน (n=293)

คุณลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	122	41.6
หญิง	171	58.4
อายุ		
15-18 ปี	13	4.4
19-30 ปี	24	8.2
31-40 ปี	71	24.2
41-50 ปี	71	24.2
51-60 ปี	82	28.0
60 ปีขึ้นไป	32	11.0
ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด		
ประถมศึกษา	138	47.1
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	100	34.1
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	25	8.5
ปริญญาตรี	28	9.6
ปริญญาโทขึ้นไป	2	0.7
สถานภาพสมรส		
โสด	71	24.2
สมรส	188	64.2
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	34	11.6
ประเภทของกิจการ (n= 88, missing 70.0%)		
ขายอาหาร	32	10.9
ขายของทั่วไป	23	7.8
เตียงผ้าใบ	21	7.2
ให้เช่าอุปกรณ์ชายหาด	12	4.1
ไม่ระบุ	205	70

ด้านช่องทางการรับรู้ข้อมูลเรื่องงดสูบบุหรี่ บริเวณชายหาดบางแสนพบว่า ก่อนการจัดกิจกรรมรณรงค์ ผู้ประกอบการรับรู้ข้อมูลจากการประกาศเสียงตามสายมากที่สุด (ร้อยละ 68.9) รองลงมาคือ ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ชายหาด (ร้อยละ 61.2) กิจกรรมการเดินรณรงค์ (ร้อยละ 42.7) และแผ่นพับประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 33.0) ตามลำดับ แต่ภายหลังการรณรงค์ ผู้ประกอบการรับรู้ข้อมูลจากการประกาศเสียงตามสายมากที่สุด (ร้อยละ 85.3) รองลงมาคือ กิจกรรมการเดินรณรงค์ (ร้อยละ 83.7) ป้ายประชาสัมพันธ์ที่

ชายหาด (ร้อยละ 78.4) และแผ่นพับประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 56.8) ซึ่งช่องทางการรณรงค์ที่มีแนวโน้มของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากก่อนรณรงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การประกาศเสียงตามสาย ($p=0.001$) การเดินรณรงค์ ($p<0.001$) ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ชายหาด ($p=0.002$) และแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ($p<0.001$) ส่วนการรับทราบข้อมูลโดยการส่งข้อความรณรงค์ทางโทรศัพท์ ($p=0.007$) และข้อความโฆษณาบนจอ LED เทศบาลเมืองแสนสุขมีสัดส่วนที่น้อยลงจากเดิม ($p=0.002$) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลการรับรู้ของผู้ประกอบการเรื่องการรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน ในช่วงก่อนการรณรงค์ และหลังการรณรงค์ 6 เดือน (ก่อนการรณรงค์ 103 ราย หลังการรณรงค์ 190 ราย รวมทั้งสิ้น 293 ราย)

ประเด็น	จำนวนผู้ประกอบการ*		p-value
	ก่อนการรณรงค์ จำนวน (ร้อยละ)	หลังการรณรงค์ จำนวน (ร้อยละ)	
ผลการรับรู้ของผู้ประกอบการเรื่องการรณรงค์งดสูบบุหรี่			
1. สถานที่สาธารณะทุกแห่งเป็นเขตปลอดบุหรี่	87 (84.5)	168 (88.4)	0.336
2. ชายหาดสาธารณะทุกแห่งเป็นเขตปลอดบุหรี่	84 (81.6)	171 (90.0)	0.040
3. ชายหาดบางแสนเป็นเขตปลอดบุหรี่	90 (87.4)	181 (95.3)	0.014
4. ผู้ไม่สูบบุหรี่มีสิทธิร้องขอให้ผู้สูบบุหรี่ไม่สูบบุหรี่อย่างสุภาพ	98 (95.1)	174 (91.6)	0.258
5. ผู้สูบบุหรี่ควรสูบในบริเวณที่กำหนดเพื่อปกป้องสุขภาพของผู้อื่น	103 (100.0)	187 (98.4)	0.200
6. หากท่านต้องการสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน ท่านต้องสูบในเขตสูบบุหรี่ในพื้นที่ที่จัดไว้ให้เท่านั้น	102 (99.0)	187 (98.4)	0.668
7. หากท่านสูบบุหรี่หรือทั้งกำนกรองบริเวณชายหาดบางแสน ท่านต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี/ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท/ทั้งจำทั้งปรับ (ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพ.ศ.2558) ⁴	85 (82.5)	164 (86.3)	0.386
8. หากท่านสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ท่านต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (ตาม พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2560) ³	79 (76.7)	169 (89.0)	0.005
ช่องทางรับทราบข้อมูลเรื่องการรณรงค์งดสูบบุหรี่			
ประกาศเสียงตามสาย	71 (68.9)	162 (85.3)	0.001
การเดินรณรงค์	44 (42.7)	159 (83.7)	<0.001
ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ชายหาด	63 (61.2)	149 (78.4)	0.002
แผ่นพับ/สติ๊กเกอร์/โปสเตอร์	34 (33.0)	108 (56.8)	<0.001
เว็บไซต์ของ ทม.แสนสุขหรือหน่วยงานของรัฐ	5 (4.9)	12 (6.3)	0.609
ข้อความรณรงค์ทางโทรศัพท์	19 (18.4)	15 (7.9)	0.007
ข้อความโฆษณาในรายการวิทยุ	9 (8.7)	10 (5.3)	0.249
ข้อความโฆษณาบนจอ LED ทม.แสนสุข	7 (6.8)	1 (0.5)	0.002

ด้านความร่วมมือในการงดสูบบุหรี่ของผู้ประกอบการที่สูบบุหรี่เป็นประจำ จำนวน 49 ราย (ร้อยละ 16.7 จากผู้ประกอบการทั้งหมด) พบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ชนิดก้นกรองร้อยละ 77.5 (38 ราย) บุหรี่ชนิดมวนเองร้อยละ 18.4 (9 ราย) และบุหรี่ไฟฟ้าร้อยละ 4.1 (2 ราย) ผลลัพธ์หลังดำเนินกิจกรรมการรณรงค์พบว่า ผู้ประกอบการที่สูบบุหรี่เป็นประจำมีจำนวนลดลง จากร้อยละ 19.4

เป็นร้อยละ 15.3 นอกจากนั้น ผู้ประกอบการให้ความร่วมมือ งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดเพิ่มขึ้นหลังการรณรงค์ โดยมีสัดส่วนของการไม่สูบบุหรี่ทุกครั้งเมื่อพบเห็นป้ายเขตปลอดบุหรี่จากร้อยละ 50.0 เป็นร้อยละ 79.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.028$) และผู้ประกอบการยังให้ความร่วมมือสูบบุหรี่ในบริเวณเขตสูบบุหรี่ที่กำหนดเท่านั้นเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 60.0 เป็นร้อยละ 86.2 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความร่วมมือในการงดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนของผู้ประกอบการ (ก่อนการรณรงค์ 20 ราย หลังการรณรงค์ 29 ราย รวมทั้งสิ้น 49 ราย)

ประเด็นความร่วมมือ	จำนวนผู้ประกอบการที่สูบบุหรี่		p-value (Exact test)
	ก่อนการรณรงค์ จำนวน (ร้อยละ)	หลังการรณรงค์ จำนวน (ร้อยละ)	
1. ท่านจะไม่สูบบุหรี่เมื่อพบเห็นป้ายเขตปลอดบุหรี่			
ไม่ทำตาม	3 (15.0)	0 (0.0)	0.028
ทำบางครั้ง	7 (35.0)	6 (20.7)	
ทำทุกครั้ง	10 (50.0)	23 (79.3)	
2. เมื่อท่านอยู่ที่ชายหาดบางแสน ท่านสูบบุหรี่ในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ที่กำหนดเท่านั้น			
ไม่ทำตาม	2 (10.0)	1 (3.4)	0.102
ทำบางครั้ง	6 (30.0)	3 (10.3)	
ทำทุกครั้ง	12 (60.0)	25 (86.2)	

ตารางที่ 4 แสดงความร่วมมือของผู้ประกอบการ เมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาดหลังดำเนินกิจกรรมการรณรงค์ พบว่าผู้ประกอบการเลิกเฉยเมื่อยเมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาดลดลง จากร้อยละ 48.5 เป็นร้อยละ 16.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.000$) และพบว่าผู้ประกอบการเลือกวิธีการแนะนำให้ดูป้ายประชาสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 74.2) รองลงมาคือการตักเตือนด้วยวาจา (ร้อยละ 40.5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.000$)

ตารางที่ 4 ความร่วมมือของผู้ประกอบการเมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาด ก่อนการรณรงค์ 103 ราย หลังการรณรงค์ 190 ราย รวม 293 ราย

วิธีปฏิบัติเมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวนผู้ประกอบการ		p-value
	ก่อนการรณรงค์ จำนวน (ร้อยละ)	หลังการรณรงค์ จำนวน (ร้อยละ)	
เลิกเฉย	50 (48.5)	32 (16.8)	0.000
แนะนำให้ดูป้ายประชาสัมพันธ์	21 (20.4)	141 (74.2)	0.000
ตักเตือนด้วยวาจา	52 (50.5)	77 (40.5)	0.101
แจ้งเหตุกับพนักงานเทศกิจ	3 (2.9)	8 (4.2)	0.577
แจ้งเหตุกับหน่วยกู้ชีพทางทะเลลามชา	3 (2.9)	13 (6.8)	0.158

วิจารณ์

ประเทศไทยได้ผลักดันนโยบาย “ประเทศไทยปลอดบุหรี่ 100%” ผ่านกลยุทธ์ส่งเสริมการรับรู้ของประชาชนและการบังคับใช้กฎหมายปลอดบุหรี่ของประเทศไทย เพื่อเตรียมความพร้อมของสาธารณชนให้เข้าใจและปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในรายงานขององค์การอนามัยโลก⁶

จากการศึกษาของนิภาพรรณ กังสกุลนิติและคณะ⁷ ที่ประเมินความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการใช้และการบังคับใช้กฎหมายปลอดบุหรี่ (smoke-free law) ในประเทศไทย โดยแบ่งคะแนนประเมินเป็น 3 ระดับ คือ คะแนน 0-1 คือ ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องกฎหมายปลอดบุหรี่

คะแนนระหว่าง 1-2 คือ การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิผล และคะแนนระหว่าง 2-3 คือ การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า การนำมาตรการทางกฎหมายปลอดบุหรี่มาบังคับใช้ในหน่วยงานราชการและสถานที่สาธารณะในประเทศไทยอยู่ในระดับที่มีประสิทธิผล (mean score of 1.75) แต่ระดับการให้ความร่วมมือ ด้านกฎหมายของประชาชนยังอยู่ในระดับต่ำ (rating score คือ 1.00)⁷ งานวิจัยนี้พบว่า หลังการรณรงค์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสน ผู้ประกอบการรับรู้เรื่องบทลงโทษจากการไม่ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายเพิ่มมากขึ้น โดยผู้ประกอบการรับทราบว่าหากสูบบุหรี่ หรือทั้งกันกรองบริเวณชายหาดบางแสนจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และหากสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่จะต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (ตารางที่ 2) ผลของการรับรู้เรื่องบทลงโทษทางกฎหมายที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการให้ความร่วมมือหลังการรณรงค์เพิ่มขึ้น โดยพบว่าจำนวนผู้ประกอบการที่ไม่สูบบุหรี่เมื่อพบเห็นป้ายเขตปลอดบุหรี่ทุกครั้งเพิ่มจากร้อยละ 50.0 เป็นร้อยละ 79.3 และจำนวนผู้ประกอบการที่สูบบุหรี่ในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ที่กำหนดให้ทุกครั้งเพิ่มจากร้อยละ 60.0 เป็นร้อยละ 86.2 (ตารางที่ 3) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อผู้ประกอบการพบเห็นผู้สูบบุหรี่บริเวณชายหาด ผู้ประกอบการมีพฤติกรรมเพิกเฉยลดลง (ร้อยละ 48.5 ก่อนการรณรงค์เปรียบเทียบกับร้อยละ 16.8 หลังการรณรงค์) (ตารางที่ 4) ซึ่งสอดคล้องกับกรณีศึกษาของศรีศิริ ศิริวนารังสรรค์และคณะ ในปี พ.ศ.2560⁸ ที่สัมภาษณ์เชิงลึก ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและประชาชน พบว่าการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการงดสูบบุหรี่ในที่สาธารณะไปบังคับใช้ในพื้นที่จะช่วยเพิ่มอัตราการให้ความร่วมมือทางกฎหมายของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม⁹ การเพิ่มป้ายประชาสัมพันธ์งดสูบบุหรี่บริเวณชายหาดในช่วงรณรงค์ยังช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเลือกใช้วิธีการแนะนำ

ให้ผู้สูบบุหรี่ดูป้ายประชาสัมพันธ์แทนการตักเตือนด้วยวาจาหรือการแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (ตารางที่ 4) การใช้วิธีดังกล่าวช่วยลดการกระทบกระทั่งระหว่างผู้ประกอบการและผู้สูบบุหรี่ ซึ่งสำคัญมากในการส่งเสริมภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่

กฎหมายปลอดบุหรี่นอกจากจะช่วยส่งเสริมการลดสูบบุหรี่ของประชาชนแล้ว ยังช่วยคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ (non-smokers health protection) ประเทศไทยจึงมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ ในที่สาธารณะและกำหนดให้สถานที่สาธารณะทุกแห่งเป็นเขตปลอดบุหรี่³ ประเทศไทยมีการศึกษาการรับรู้และทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะจำนวนสองการศึกษา การศึกษาแรกเป็นของวิไลวรรณ วิริยะไชโยและคณะ⁹ ที่ศึกษาการรับรู้มาตรการห้ามสูบบุหรี่ในห้องรับรองของโรงแรมจากนักท่องเที่ยว จำนวน 5,308 ราย พบว่านักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ร้อยละ 32.5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบว่าควันบุหรี่มือสองเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ร้อยละ 89.7) และเห็นด้วยกับการห้ามสูบบุหรี่ในห้องรับรองของโรงแรม (ร้อยละ 80.9) แต่มีนักท่องเที่ยวเพียงร้อยละ 47.8 ที่ทราบว่าห้องรับรองของโรงแรมห้ามสูบบุหรี่⁹ ส่วนการศึกษาที่สองเป็นของนิทัศน์ ศิริโชติรัตน์และคณะ¹⁰ ที่ศึกษาการรับรู้ของนักท่องเที่ยวถึงนโยบายการห้ามสูบบุหรี่ (airport smoke-free policy) ภายในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จากนักท่องเที่ยวจำนวน 200 ราย พบว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ร้อยละ 50.0 นักท่องเที่ยวรับรู้การห้ามสูบบุหรี่ภายในท่าอากาศยานในระดับดี ร้อยละ 42.0 และในระดับปานกลางร้อยละ 40.5 ตามลำดับ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวร้อยละ 51.8 เห็นด้วยกับนโยบายการห้ามสูบบุหรี่ในบางพื้นที่ของท่าอากาศยาน (partial ban) และร้อยละ 46.7 สนับสนุนให้มีนโยบายห้ามสูบบุหรี่ในทุกพื้นที่ของท่าอากาศยาน (total ban)¹⁰ ผลการศึกษาในประเทศไทยข้างต้น

เป็นการศึกษามาตรการห้ามสูบบุหรี่ภายในอาคาร (indoor smoking ban) แต่ยังไม่พบการศึกษามาตรการห้ามสูบบุหรี่ภายนอกอาคาร (outdoor smoking ban) หากเปรียบเทียบผลลัพธ์ของงานวิจัยนี้กับผลการศึกษาข้างต้น พบว่า ผู้ประกอบการชายหาดบางแสนมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่น้อยกว่านักท่องเที่ยว (ร้อยละ 16.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32.5-50.0)⁹⁻¹⁰ และผู้ประกอบการรับรู้มาตรการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่ไม่สูบบุหรี่บริเวณชายหาดสูงกว่าในกลุ่มนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 90 เปรียบเทียบกับร้อยละ 42.0-47.8)⁹⁻¹⁰ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังรับรู้ถึงสิทธิของผู้ที่ไม่สูบบุหรี่ ที่สามารถร้องขอให้ผู้สูบบุหรี่ไม่สูบบุหรี่อย่างสุภาพ และร้องขอให้ผู้สูบบุหรี่ในพื้นที่เขตสูบบุหรี่ที่จัดไว้ให้ ผลของการรณรงค์ยังช่วยเพิ่มการรับรู้ของผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนว่าชายหาดบางแสนได้รับการประกาศให้เป็นเขตปลอดบุหรี่อีกด้วย (ตารางที่ 2) และจากการศึกษาของสุเทพ สิงห์ฆาพะ¹¹ พบว่า มีการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของหาดป่าตอง จ.ภูเก็ต พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นที่จะจัดระเบียบพื้นที่สูบบุหรี่ ได้จัดให้มีโครงการชายหาดปลอดบุหรี่ ในขณะที่ผู้ประกอบการต้องการให้พัฒนาเรื่องการรักษาความสะอาด การคัดแยกขยะ และการพัฒนาสภาพแวดล้อมในพื้นที่¹¹ และในปี ค.ศ. 2010 รัฐบาลของแคนาดาได้ประกาศให้สวนสาธารณะและชายหาดทั่วประเทศเป็นเขตปลอดบุหรี่ ซึ่งชาวแคนาดาเกินกว่า 84.2% เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ และสัดส่วนของผู้ที่ไม่สูบบุหรี่สนับสนุนกฎหมายนี้มากกว่าผู้สูบบุหรี่ (88.6% ต่อ 52.0%)” ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ที่ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการชายหาดปลอดบุหรี่¹²

ช่องทางการประชาสัมพันธ์ก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวรับทราบข้อมูลข่าวสารของโครงการ

ชายหาดปลอดบุหรี่ ของและคณะ¹³ ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้โฆษณาบุหรี่ในสนามบิน 21 แห่งของทวีปยุโรป และสหรัฐอเมริกาพบว่า การโฆษณาและขายบุหรี่ในสนามบินสัมพันธ์กับการพบผู้สูบบุหรี่ในสนามบินเพิ่มขึ้น 3.3 เท่า¹¹ ดังนั้น ช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพน่าจะช่วยลดอัตราการสูบบุหรี่ของผู้ประกอบการบริเวณชายหาดลงได้ จากตารางที่ 2 พบว่าหลังการรณรงค์ ผู้ประกอบการรับรู้ข้อมูลจากการฟังประกาศเสียงตามสายมากที่สุด (ร้อยละ 85.3) รองลงมาคือการรับทราบจากกิจกรรมการเดินรณรงค์ (ร้อยละ 83.7) และการอ่านป้ายประชาสัมพันธ์ที่ชายหาด (ร้อยละ 78.4) นอกจากนี้ ช่องทางประชาสัมพันธ์ทั้งสามวิธีนี้ ยังช่วยให้ผู้ประกอบการรับรู้ข้อมูลเพิ่มเติมหลังการจัดกิจกรรมรณรงค์ เหตุผลที่การประกาศเสียงตามสายเป็นช่องทางที่ดีที่สุดในการประชาสัมพันธ์โครงการชายหาดปลอดบุหรี่ให้ผู้ประกอบการชายหาดบางแสนทราบ มีปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัยหลักคือ 1.ชายหาดบางแสนมีความยาวประมาณ 2.5 กิโลเมตร บริเวณชายหาดมีการติดตั้งลำโพงกระจายเสียงตลอดแนวชายหาด ทำให้การประชาสัมพันธ์ครอบคลุมทุกพื้นที่ของชายหาด และ 2.ผู้ประกอบการใช้เวลาในการทำกิจกรรมอยู่ที่บริเวณชายหาดแทบจะทุกวัน วันละอย่างน้อย 6 ชั่วโมง จึงได้รับฟังข่าวสารจากเสียงตามสายเป็นประจำ ส่วนความสำเร็จของกิจกรรมการเดินรณรงค์นั้น เกิดจากความร่วมมือของเครือข่ายชายหาดบางแสนปลอดบุหรี่ที่ประกอบไปด้วยพนักงานเทศบาลเมืองแสนสุข ทีมหน่วยกู้ชีพทางทะเลลลามขาว คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยบูรพา และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่คอยตรวจตราและจัดกิจกรรมเดินรณรงค์ให้คำแนะนำกับผู้ประกอบการตลอดทั้งปี³ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานขององค์การอนามัยโลกที่รายงานว่า การปฏิบัติงานในภาคสนามเพื่อตรวจสอบการละเมิดสูบบุหรี่ในที่สาธารณะอย่างสม่ำเสมอจะช่วยคุ้มครองประชาชนจากควันบุหรี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁶

เนื่องจากงานวิจัยเชิงสำรวจนี้เป็นการสำรวจในกลุ่มผู้ประกอบการที่มีผู้ประกอบการบางส่วนย้ายถิ่นฐานจากภูมิภาคอื่นๆ ในประเทศไทยและจากต่างประเทศเข้ามาทำงานในพื้นที่ ทำให้มีข้อจำกัดในการติดตามการรับรู้และความร่วมมือของผู้ประกอบการหลังการรณรงค์ เพราะมีการโยกย้ายกลับภูมิลำเนา ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้ประกอบการได้ครบทุกราย งานวิจัยในระยะถัดไปจึงควรมีการวางแผน และกำหนดวิธีการติดตามผลให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

สรุป

ผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนรับรู้กฎหมายการห้ามสูบบุหรี่บริเวณชายหาดบางแสนเพิ่มขึ้นหลังการรณรงค์ การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านการประกาศเสียงตามสาย และการจัดกิจกรรมเดินรณรงค์เป็นกลยุทธ์หลักของเทศบาลเมืองแสนสุขที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายเพิ่มขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

จากการสำรวจความรู้และการปฏิบัติตัวของผู้ประกอบการในพื้นที่ชายหาดบางแสน โดยการสำรวจในช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ในช่วงเวลาการสำรวจได้รับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ และสมัครใจเข้าร่วมในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ในครั้งนี้อาจเป็นบุคคลเดียวกันหรือคนละบุคคลได้ ดังนั้นงานวิจัยนี้อาจไม่สามารถตีความอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรผู้ประกอบการทั้งหมด รวมถึงผู้ประกอบการบางคนไม่สามารถเข้าถึงบริการออนไลน์ในการตอบแบบสอบถามซึ่งคณะผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงข้อจำกัดดังกล่าว และได้วางแผน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ โดยการเตรียมเครื่องมือออนไลน์ เพื่อใช้ในการตอบแบบสอบถามดังกล่าวทั้งนี้

ขึ้นอยู่กับความสมัครใจและความสะดวกในการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการผู้ให้ข้อมูล

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองแสนสุขที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ เพื่อดำเนินการศึกษาในครั้งนี้และขอขอบคุณคณะกรรมการชายหาดปลอดบุหรี่ เทศบาลเมืองแสนสุข ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยบูรพา และนักวิชาการจากสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 6 จังหวัดชลบุรีที่สนับสนุนความรู้ในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ท้ายที่สุดคณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Saensuk Municipality, Ministry of Interior. Bangsaen in the future: from yesterday... to today the development work of Saensuk Municipality B.E. 2557-2560. Chonburi: Saensuk Municipality; 2018.
2. Prapasawat S. Attitude and satisfaction of tourists toward one-day tourism at Bangsaen beach, Chonburi province of Bangkok population. Master of Business Administration. Bangkok University; 2011.
3. The committee of Non-Smoking beach, Saensuk Municipality. Resolution of the Non-Smoking beach on 12 February 2019. Copied document. 2019.

4. The Command of the Department of Marine and Coastal Resources 1064/2560 the protection measure of marine resources and coastal beaches. Royal Thai Government Gazette; November 2, 2019 Vol. 134 Special part 269D: 22-4.
5. Cochran, WG. Sampling Techniques. 3rd edition. New York: John Wiley and Sons Inc; 1977.
6. World Health Organization. WHO framework convention on tobacco control: Guidelines for implementation. France: WHO Press; 2013.
7. Kungskulniti N, Pitayarangsarit S, Hamann S. Stakeholder's Assessment of the Awareness and Effectiveness of Smoke-free Law in Thailand. *Int J Health Policy Manag.* 2018; 7: 919-22.
8. Siriwanarangsarn S, Siriwanarangsarn P. Tobacco Products Control and Non-Smokes Health Protection: A case study in Bangkok Area, B.E. 2560. *Journal of Preventive Medicine Association of Thailand.* 2019; 8: 173-81.
9. Viriyachaiyo V, Lim A. Tourists' attitudes towards ban on smoking in air-conditioned hotel lobbies in Thailand. *Tob Control.* 2009; 18: 238-40.
10. Sirichotiratana N, Yogi S, Prutipinyo C. Perception of tourists regarding the smoke-free policy at Suvarnabhumi International Airport, Bangkok, Thailand. *Int J Environ Res Public Health.* 2013; 10: 4012-26.
11. Okoli CTC, Pederson A, Rice W. Support for a smoke-free by law in parks and on beaches. *Health policy.* 2013; 111: 127-34.
12. Singkhalah S. Sustainable tourism development of Patong beach Phuket province. *Journal of Humanities and Social sciences, Rajapruk University* 2019; 5: 110-24. (in Thai).
13. Soong A, Navas-Acien A, Pang Y, Lopez MJ, Garcia-Esquinas E, Stillman FA. A Cross-Sectional Study of Tobacco Advertising, Promotion, and Sponsorship in Airports across Europe and the United States. *Int J Environ Res Public Health.* 2016; 13: 959-67.